СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 285. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 8. грудня, 1927. VOL. XXXV. No. 285. Jersey City, N. J., Thursday, December 8, 1927. THREE CENTS.

ПРЕЗИДЕНТ ПРО ПРАЦЮ КОНҐРЕСУ

ВКАЗУЄ НА ПОТРЕБУ ОЩАДНОСТИ.

ВАШИНГТОН, 6. грудня. — Президент Кулидж вислав нині до конгресу свою вступну бесіду про погляди уряду на працю, яка жде сю сесію конгресу.

У сьому письмі президен вказує конгресови на потребу обниження державних довгів. У тій цїли треба завести ріжні ощадности. Він згадує теж на потребу допомоги фармерам, але противиться законови Мекнарі-Гогена. В справі допомоги для жертв повени американських рік він заявляється за деяку допомогою, але противиться проєктови давати відшкодовання за всі страти, спричинені повінью.

Президент домагається теж будови нових кружляків.

КУЛИДЖ ЗАЯВЛЯЄ РІШУЧО, ЩО ВІН НЕ БУДЕ КАНДИДУВАТИ.

СИМ РАЗОМ УЖЕ ВСІ ПРИНИМАЮТЬ ЙОГО СЛОВО ЗА ОСТАТОЧНУ ЗАЯВУ.

ВАШИНГТОН, 6. грудня. — Президент Кулидж заявив на зборах краєвого републиканського комітету, що зійшовся на наради до великої галї в Білім Домі, що він рішучо не думає кандидувати більше на уряд президента Злучених Держав.

Сим разом президент заявив свою постанову так рішучо, що всі провідники приняли його слова за остаточні. Президент дав свою заяву просто, але рішучо.

Президент закінчив свої слова закликом, щоби комітет партії, не гаючи часу, зачав оглядатися за другим кандидатом.

ЗУДАРЕННЯ ТРАМВАЇВ.

ГОБОКЕН, Ню Джерзі, 6. падолиста. — На трамваю підприємства Поблик Сервіс, битком набитім їдучими на роботу робітниками, зіпсулися гальми і моторовий не міг здержати трамваю, як він доїхав до другого трамваю стоячого коло стації поромів на Гендерсон стр. Наслідки зударення були такі, що трицять осіб відставлено до шпиталів. Один з них помер сейчас по прибуттю до шпиталю.

ЗИМОВІ ВИПАДКИ.

НЮ ЙОРК, 6. грудня. — Спускаючися на саночках у парку Камерона в Ґресмір, на Лонг Айленд, два хлопці влетіли на лід, проломилися та потонули.

Коли до будинку Буша на 42. вулиці підїхав „тексі", а з нього висів гість, а за ним і шофер, щоби взяти гроші, з 20. поверху дому впала на авто брила леду з такою силою, що пробила дах авта як павутину.

ЛЕФКОВІЦ ДІСТАВ ВИРОК СМЕРТИ.

НЮ ЙОРК, 6. грудня. — На приказ суду доставлено нині до судової галї Джосефа Лефковіца, якого кілька днів тому назад лава присяжних суддів признала винуватим убийства Бенямина Ґолдштайна.

Суддя виголосив йому вирок смерти та визначив на страчение тиждень 9. січня. Лефковіц вислухав вироку з усмішкою.

Його 19-літний помічник Ервінг Рубінцаль, котрий признався, що він трутив Ґолдштайна в воду, дістав за вбийство другого степеня вязницю від 20 літ до досмертної.

Гарі Ґрінберга, що був з ними в лодці, як вони топили Ґолдштайна, присяжні звільнили від вини.

НОВІ СВІДКИ ПРОТИ БІЧА.

МЕЙЗ ЛЕНДИНҐ, Ню Джерзі, 6. грудня. — Щоби звалити зізнання обжалованих пані Ліліендал та Біча в власній обороні, прокураторія поставила нових свідків на доказ, що в час злочину Біча бачили недалеко від місця злочину.

Справа піде нині певно до рішення лави присяжних суддів.

КОМІСІЯ МАЄ ЩЕ РАЗ ПРОСЛІДИТИ УМОВИНИ СТАН СНАЙДЕРОВОЇ ТА ҐРЕЯ.

ОСИНИНҐ, Ню Йорк, 6. грудня. — Стейтова комісія для розсліду божевілля дістала припорученя оглянути паню Снайдерову та Джода Ґрея, які ждуть кари смерти за вбитте мужа Снайдерової.

Лікарі мають предложити своє оречення до 29. грудня, коли справою має занятися стейтовий ґубернатор Смит.

ПОЛЬСЬКІ БОНДИ В ТАРАПАТАХ.

НЮ ЙОРК, 6. грудня. — Семи-процентові польські державні бонди впали на місцевій біржі о майже цілі 3 „пойнти".

Є се частина 47-міліонової державної позички для Польщі, яку пустила на продаж конзорція американських банкирів. Тепер богато з тих банкирів відступило від конзорції, наслідком чого польські бонди пішли в долину.

ЗАГРОЗИВ СМЕРТЮ І САМ ОПИНИВСЯ В АРЕШТІ.

НЮ ЙОРК, 6. грудня. — Кілька днів тому назад мейор сього міста Вокер дістав листа, в якому непідписаний автор приказав йому зрезиґнувати з уряду до 60 днів, грозячи в противнім разі замахом на його життя. Мейор віддав лист поліції, і ся арештувала нині його автора. Є ним 51-літний Гарі Александер, що жив в одному бідному готели. Його поставлять на суд.

КАЛІНІН ПРО „СОВІТСЬКУ ВІДПОВІДЬ ЧЕМБЕРЛЕЙНОВИ".

РИГА. — Московські кореспонденти подають тут про слідуючу подію у Москві з часу обходів жовтневої революції: Делеґацію англійських робітників товаришів приняв був Калінін, який є головою виконавчого комітету комуністичної партії. Делеґати спитали Калініна, яке враження викликали в Совітськім Союзі розрив з Англією й ухвали последнього трейд-юнійного конгресу. На се відповів Калінін, що робітники й селяне Совітського Союза, після згаданих подій, зібрали 5 мільйонів рублів на фонд „Наша відповідь Чемберлейнови" й передали совітському правительству 330 нових аеропланів. „Се наша відповідь" — заявив тріюмфуючо Калінін.

ЧЕСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО МІШАЄТЬСЯ У РЕЛІҐІЙНУ ҐРИЗНЮ.

Щоби відвернути увагу мас від біди, нужди й визиску та щоби скерувати їх увагу куди инде, на Закарпатті піддержується релігійні боротьби нена-че в середновічних часах. При чому чеський уряд бере в них активну участь, використовуючи їх для своєї цїли.

Помимо того, що конституція демократичної републики гарантує свободу віри, жандарми по наказу своїх команд розганяють людей в часі молитв. Так сталося 23. X. ц. р. в Краснім Броді коло Межиляборчі, коли православні пішли молитися на цвинтар. Те саме повторилося 6. XI. ц. р.

По селах йде боротьба о церкви між православними й уніятами. В новопобудованих церквах православних заказується відправляти, а жандарми стережуть, щоби люди не заходили до них.

УКРАДЕНИЙ КІСТЯК БЕЗСМЕРТНОГО.

Російський учений Бехтьоров, що пропонує утворити музей мізків великих людей, замісць ховати їх тлінний прах, може гордо всміхатись при нагоді останньої паризької сензації. Виявилось, що домовина, в якій спочивають у Пантеоні кости Вольтера, має череп зовсім иншої людини, а не череп великого сатирика. Комісія складена з антропольоґів, істориків літератури й инших знавців рішила, що на черепі з домовини Вольтера нема ні сліду операції т. зв. трепанації, зробленої 3 роки після його смерти. Одночасно вчені перевірювали кости та череп иншої домовини, найденої у льохах старого замку Семер, де ствердили, що вони є правдивими останками великого письменника. Отже хтось колись підміняв кістяк Вольтера й підкинув у його домовину в Пантеоні кістяк зовсім иншої людини. Домовина Вольтера лежить тепер порожна в Пантеоні й вчені не знають, чи мають перенести туди нові кости та новий череп і подати це до прилюдного відома.

ФРАНЦУСЬКА ПОЛІЦІЯ СПРАВДЖУЄ ЗАГОВІР НА ЖИТТЯ КАРЛА.

ПАРИЖ, 5. грудня. — Тутешна поліція розсліджує оповідання Григорія Марінеску, румунського лакея, який каже, що на нього зроблено напад, коли він не згодився убити принца Карла, хоч йому за се давали 100,000 франків. Марінеску найдено непритомним, в одній з віддалених околиць Парижа. Його одіж показує, що до нього кілька разів невдачно стріляли. До нього мав приходити кілька разів оден Румун і намовляв його убити Карла та жертвував йому за се 100,000 франків.

АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ЧАСОПИС У ЖЕНЕВІ.

ЖЕНЕВА. — Вийшло тут перше число часопису „Удар", посвячене завзятій борбі з большевизмом. Поява згаданого часопису викликала сильне враження в кругах Ліґи Націй. Згадане число одержали всі члени заграничних делеґацій. В одній зі статтей того нового часопису говориться, що члени секретаріяту Ліґи Націй остають ці під впливом большевиків і починають інтересуватися комунізмом.

Після появи часопису швайцарська поліція подвоїла сторожу, що береже совітської делеґації.

МУЖ СЕСТРИ „КАЙЗЕРА" ПОВАЖНО ПОКАЛІЧЕНИЙ.

ҐОДЕСБЕРҐ, над Реном. — 27-літний Росіянин Зубков, муж 61-літньої сестри „кайзера" Вільгельма, Вікторії, що переводив тут медовий місяць зі своєю жінкою, випав з мотоцикля й поважно покалічився.

Нещаслива пригода лучилася в часі їзди. Зубков, випадаючи з мотоцикля, покалічив собі голову а також потерпів внутрішні покалічення. Їзда мотоциклем належить, як кажуть, до його улюбленого спорту, бо на першій фотоґрафії, по своїм вінчанню, представлено його як сидить у моторцикль разом зі своєю жінкою.

ПРОКУРАТОР ЖАДАЄ ВИДАЧІ ПОСЛІВ ПІДҐІРСЬКОГО Й КОЗИЦЬКОГО.

У звязку з відбутою ревізією в посольськім готелі — про яку ми доносили, — доносять тепер краєві часописи, що прокуратор по розглянені матеріялів, знайдених у валізах, звернувся до сойму з жаданням видачі послів Підґірського й Козицького судовим властям в цїли виточення проти них судового процесу. З огляду однак на те, що сойм, розіґнаний Пілсудським дня 3. листопада ц. р., мабуть більше не збереться, а 28 листопада кінчиться соймова каденція й посли тратять нетикальність, то Підґірський і Козицький будуть здані на ласку й неласку польських судів.

БІЙКА З ПОЛЬСЬКОЮ ПОЛІЦІЄЮ В ЧАСІ ГРОМАДСЬКИХ ВИБОРІВ.

ЛЬВІВ. — В часі громадських виборів у селі Адамах, недалеко Красного, прийшло до бійки між двома партіями. Для привернення ладу покликано поліцію, одначе на її вид обі партії заперестали бійки й кинулися на поліцїянтів та їх розоружили. З огляду на критичне положення покликали власти поліцію з Буська й околичних постерунків. По прибуттю сильних відділів поліції учасники бійки поховалися по сусідних лісах, так що поліція була приневолена ловити утікачів по одному.

Тепер представляє село Адами страшний вигляд. Плебанія ограблена й без вікон. Також усі хати без вікон, а плоти розібрані. З наведеного можна догадатися, як серйозною була бійка в згаданім селі. До села прибув теж староста з Камінки Струмілової для переведення слідства.

КРАДІЖ ВІЙСКОВИХ ДОКУМЕНТІВ.

ПАРИЖ, 4. грудня. — Французькі власти арештували одного жовніра й трох урядовців, яких підозрівають, що вони украли тайні документи в академії генерального штабу у Версай.

Документи продано шпіонови „заграничної держави на сході".

МАЛПОЛЮД СТАВ ЗНОВУ ЧОЛОВІКОМ.

В селі Абони на Мадярщині оден господар мав дурноватого синка. Замісць його лікувати, він умістив його в стайні, привязавши його на ланці, і виховував його разом з худобою. Хлопчина ріс між худобою і затратив людський вигляд. Видавав такий голос як худоба, порушався на чвораках і взагалі був радше звіриною, як чоловіком. Так тревало літа. Щойно цего року відкрито злочин нелюдяних родичів. Поліція забрала малполюда й віддала до закладу божевільних. Тут лікарі навчили його говорити, ходити, їсти ложкою й поводитися так, як люди. Нині його не можна навіть уважати дурноватим. Лікарі віддали його родичам, щоб дали йому заняття при господарстві. Непевне тільки, чи його родичі будуть з ним поводитися як з чоловіком.

З СІЛЬСЬКИХ ТРАҐЕДІЙ У ГАЛИЧИНІ.

У Підлісках Малих, львівського повіту, 22-літний парубок Головка, з розпуки, що дістав від дівчини гарбуза, пострілив їй обі ноги. — У Василеві, угнівського пов., 15-літний парубок Каньовський застрілив сусіда Дмитерка, який кинувся на нього із сокирою. Суперечка вийшла про право до межі. Каньовський дістав тільки 3 місяці вязниці, доказавши, що стрілив в обороні власного життя.

ВЕЛИКІ ДЕРЖАВИ НАПИРАЮТЬ НА ЛИТВУ, ЩОБИ ПОГОДИЛАСЬ З ПОЛЬЩЕЮ

ПРИЗНАЮТЬ, ЩО ІСТНУЄ НЕПОРОЗУМІННЯ ЩОДО ПРИНАЛЕЖНОСТИ ВИЛЕНЩИНИ.

ЖЕНЕВА, 6. грудня. — Великі держави, тобто Велика Британія, Франція, Італія, Німеччина й Японія рішили полагодити негайно литовсько-польське непорозуміння, і то ще перед приїздом до Женеви маршала Пілсудського. Вони заявили премієрови Литви Вальдемарасови, щоби Литва й Польща безпроволочно закінчили формальне істновання воєнного стану й вийшли у дипльоматичні взаєминн. Коли се станеться, Рада Ліґи Націй буде застановлятися над справою приналежности Виленщини.

Коли премієр Литви Вальдемарас спротивився сьому, заявив француський міністер заграничних справ Бріян, що Ліґа Націй признать на теперішній сесії, що істнує суперечка щодо приналежности Виленщини. Рада Ліґи націй запропонувала теж, щоби назначено спеціяльну комісію, яка має відвідати оба краї, тобто Польщу й Литву і також місто Вильну.

ПРИНЦ КАРЛО СПОДІЄТЬСЯ СКОРОГО ПОКЛИКАННЯ ДО РУМУНІЇ.

ВНУТРІШНИЙ ЗАКОЛОТ НЕБЕЗПЕКОЮ ДЛЯ РУМУНІЇ.

ПАРИЖ, 6. грудня. — Румунський принц Карло заявив, що сподіється, що за кілька тижнів покличуть його назад до Румунії.

У Румунії, після слів Карла, панують внутрішні непорозуміння, які є небезпекою для цілости держави. Дальше сказав Карло, що Румунія потребує центрального авторитету, якийби лучив цілий край. Через те він бажає повернути до Румунії, коли його покличуть, одначе не на те, щоби поділити край, тільки, щоби його зєдинити. Принц не бажає негайного повороту, бо се, з огляду на істновання реґенції, моглоби допровадити до конфлікту. Він бажає оминути спричинення усякого замішання в краю. Карло каже, що волівби радше положитися ціле своє життя на вигнанню, як спричинити дання одного вистрілу. Його поворот може наступити лише за одноголосною згодою цілого народу.

Увільнений Мануйлеску воєнним трибуналом переконує принца, що й румунська армія стоїть по його стороні.

ОПОЗИЦІЯ В КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ ХОЧЕ ПІДДАТИСЯ РІШЕННЯМ КОНҐРЕСУ.

РИКОВ ПРИГАДУЄ СЛОВА ЛЕНІНА, ЩО ОПОЗИЦІЯ МАЄ ВИРЕЧИСЯ СВОЇХ ПОГЛЯДІВ АБО ВИСТУПИТИ З ПАРТІЇ.

МОСКВА, 6. грудня. — В часі дальших нарад комуністичного конгресу забрав голос Л. Б. Каменєв, шваґер Л. Троцького. Він заявив, що опозиція готова заперестати фракційну діяльність і піддатися рішенням конгресу, хоче одначе застерегти собі право оборони своїх поглядів у партійних межах. Він сказав, що нема ніде приміру на се, щоби якомусь членови партії заборонювано його інтелектуальні погляди. Його промову переривано окликами: „Гіпокризія".

Каменєву відповів сам голова ради народних комісарів Риков, який сказав, що не треба замикати очей на сю обставину, що опозиція приготовляла партійний переворот і хотіла викликати домашню війну. Теперішні твердження опозиції перед конгресом належить уважати як спробу задержати свій леґальний стан у партії для своєї дальшої нелеґальної діяльности. Риков пригадав слова покійного Леніна, який домагався, щоби робітнича опозиція виреклася своїх поглядів, або полишила партію. Сей вибір одного з двох предложив провід партії приклонникам Троцького й Зінов'єва.

НІМЦІ МАЛИ ДАВАТИ ГРОШІ АЛЬЗАЦЬКИМ ЧАСОПИСАМ.

ФРАНЦУСЬКІ ВЛАСТИ ЗАБОРОНИЛИ ВИДАВНИЦТВО ТРОХ ЧАСОПИСІВ В АЛЬЗАЦІЇ.

ПАРИЖ, 6. грудня. — Часопис Ле Журналь пише, що французькі власти заборонили видавництво трох часописів у Альзації. Причиною заборони мала бути обставина, що згадані часописи вели аґітацію за відлучанням Альзації від Франції. Слідство й переведені арештування мали виказати, що сю сепаратистичну аґітацію ведено за гроші, які присилано впрост з Берліна.

МАДЯРИ ОБКИДУЮТЬ КАМЕНЯМИ ЖИДІВСЬКИЙ КОНҐРЕС.

БОГАТО ЖИДІВ ПОКАЛІЧЕНО ТА ПОВИБИВАНО ШИБИ У СИНАГОДЗІ.

ВІДЕНЬ, 6. грудня. — Тутешня „Арбайтер Цайтунґ" доносить повідомлення, що угорські фашисти, звані „чорні сорочки", обкидали каменями жидівський ортодоксійний Конґрес у Сальго Тарян на Угорщині. Конґрес відбувався у жидівській синагоді. „Чорні сорочки", обкидуючи синагогу каменями, повибивали сотки шиб у вікнах і покалічили многих учасників Конґресу.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодинoке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СПІЛЬНИЙ НАСТУП

З двох боків накиненося на нас. А все через революцію на Україні. Ті, що раді би бачити Україну надалі кольонією Москви, налякалися, як чорт свяченої води, отої революції тому, що вона готова би ще положити конець жидівсько-московському пануванню та сотворити дійсно суверенну українську державу, в якій український нарід був би дійсним і правним господарем. Через те саме наші большевики так бояться революції на Україні. Вже навіть те, коли ми згадуємо про чутки про революцію, так їх лякає, що вони вже й спати спокійно не можуть і накидаються на „Свободу", що згадує про якусь революцію на Радянській Україні. По їхньому булоб далеко краще, колиб ми писали, що на Радянській Україні всьо в порядку, що нарід там вдоволений вповні з жидівсько-московської влади та з того, що з наших земель творять жидівські, татарські, молдавські, німецькі і сам Бог знає які ще другі республики. По їхньому, колиб навіть були на Україні революційні відрухи, то про них належалоб або цілком не писати, або згадати хиба мимоходом та ще їх і осудити.

Нападають на нас рівнож і з другого боку за те, чому ми не оголосили великими буквами, що „ПОВСТАННЯ НА ВКРАЇНІ ЗАТОПЛЕНО В ПОТОКАХ КРОВИ", як це зробив нюйорський новомодний „Руский Селянин", що зве себе українським вістником. Це той самий, що так кріпко обороняє сирітські гроші, що впаковані в Дім Народного Комітету і не хоче їх випустити, щоби часами не дістали їх нещасні сироти по тих, що робили ще недавно тому на Україні дійсну революцію і згинули в обороні української державности. І той має відвагу спекулювати на українській крови і виписувати нам лекцію: „Живе ще Україна та не зреклась права бути рівнорядним членом в „народів вольних колі", хоч би зріклись того права всі безмозкі лідери-сліпаки американських Українців, хоч би й як вони затроювали ново-москвофільством душу читачів своїх безпутних ґазет".

Тому отже, що ми не написали великими буквами про несправджені румунські вісти про вибух революції на Україні, лають нас „оборонці" сирітського гроша москвофілами та баламутами, а попри те як гідні наслідники Назарука вчать нас ще й граматики. На Україні „лискає", а „Свобода" пише, що „се Румуни-собаки видумують вісти про невдоволення та повстання на Україні" — так вони пишуть. Виходить, що „Свобода" — ворог українського народа, який запродався большевикам.

Оттак наведи ми зразок нових наступів на наш орґан. А вже читачі хай самі розбираються у вартости тих нападів. А розібратися не трудно, коли до української революції поставимося з розвагою і пошаною, а не так як ті, що на ній спекулюють.

ПРО ДИВНІ ПРИГОДИ В. В. ШУЛЬҐІНА ТА ЙОГО КНИЖКИ „ТРІ СТОЛІЦИ".

(Оригінальна стаття для „Свободи").

Поміж російськими емігрантами, що поутікали перед большевиками, велике збентеженне викликала книжка Москаля В. В. Шульґіна під заголовком **„Трі століци"** тай дальші події звязані з тою знаменною книжкою.

В. В. **Шульґін** — це взір помосковленого Малороса, котрий власне тому, що є ренеґатом, тимбільше ненавидить український національний рух. Єще перед війною належав він до найбільших ворогів наших і був так званим Москалями „заядлим" українoжером.

Видавав він тоді в Київі чорносотенну московську часопись **„Кіевлянін"**, в котрім з болотом мішав всьо, що українське і що було доказом нашої національної відрубности.

Утікши щасливо від большевицької „стенки" він і на еміґрації лишився таким красним як був, тай впрочім ніхто з нас і претенсії до нього не мав, щоби він став иншим або ще може й нашим приятелем.

Він і надалі лишився ярим чорносотенцем - монархістом а на практиці прихильником великого князя Николи Николаевича яко кандидата на всеросійськой престол.

Книжка Шульґіна „Трі століци" — це є опис його подорожи по краях Радянського Союза, яку він відбув минувшої зими. А відбув він її не явно їдучи через границю залізницею але тайно перекрадаючись через надграничні ліси. Ціль його подорожи була головно та: шукати за своїм сином, що пропав десь підчас горожанської війни, а коли не мож відшукати його живим то давай найти його могилу.

Його подорож обмежилася головно на три столиці бувшої російської імперії: на Київ, Москву і Петроград чи там: Ленінґрад.

В своїй обємистій книжці, що викликала немалу сензацію — описує він цілу свою подорож і свої пригоди не подаючи очевидно імен людей, котрі його перепровадили через границю, та взагалі помагали йому у цілій подорожи. Та орґанізація, що стала йому так видатно помічною — була очевидно контрреволюційною, зверненою проти большевицького режіму і як переконався Шульґін — дуже суцільною і хитро переведеною. Вона себе називала **„трестом"** а займалась також шварцованнем всіляких товарів через границю. Цим, очевидно, шкодила не мало большевицьким фінансам і через це позискала собі тим більше довірє у Шульґіна.

Треба признати, що має він дуже гарне і спритне перо і що його книжку читаємо з надзвичайним заінтересованнем. Цеж преці не повість, а опис правдивих пригод людини, котра хоч вже і не молода пустилася на таке ризиковне підприняттє. Преціж Шульґінови грозило на кождім кроці здемаскованнє, а за тим тюрма в „ГПУ" („государственном політіческом управленію" то є в ЧЕКА), і остаточно „стенка" чи там куля в лоб в якімсь підземеллю.

Найбільше небезпечним було для нього, щоби хто зі знакомих на вулиці не пізнав його та цілком не хотячи не зрадив його, от хочби лиш викликуючи з радости голосно його імя.

Описуючи Київ, він досить злорадісно зазначує, що на його вулицях української мови не чути, і що зачув її десь аж в парку коло статуї святого Володимира від одної залюбленої парочки. Це впрочім дуже годиться з описом київських відносин, оголошених недавно д-ром О. Макарушкою в „Новім Часі".

Впрочім годі жадати від такого українoжера як Шульґін, щоби він надто докладно занимався українським питаннєм тимбільше, що і так смерть йому на кождім кроці заглядала в очи.

З розмов з членами „тресту" він поволи прийшов до переконання, що не всьо в Радянськім Союзі є „порицанія" достойне, і що навіть колиби прийшло до падення большевиків, то не требаби робити ґрунтовної „ломки" всього того, що вони збудували, але требаби дещо й лишити з того і на будуче. Межи иншим підносить він з натиском, що большевики велику вагу кладуть на спорт і взагалі на тілесні вправи, на що попереднє, царське правительство не звертало майже ніякої уваги.

Та всеж таки з усіх предметів і питань, котрі насувалися Шульґінови у большевицькій державі, він найбільше цікавився **жидівським питаннєм.** Куда би він не прийшов і чим би й не був він занятий, він звертає передовсім свою увагу на це, скільки там є Жидів і о скільки змінився там процент жидівського населення в порівнанню з християнським. Перед війною Жиди в Київі купчилися головно на Подолі, а на головній вулиці Київа, Хрещатику поселитися їм було недозволене. Тепер одначе вже і на Хрещатику живе много Жидів і бачимо там перворядні купецькі жидівські фірми.

Зато в „тресті", у тій підпольній противреволюційній орґанізації, не бачив він ні одного Жида. Шульґін виробив навіть свій осібний плян якби то позбутися з Росії Жидів і представляє його у формі розмови з видуманим ним представником жидівства Ліперовичем. Жиди повинні отже після нього всі виселитися з Росії і в тій цілі зібратися нараз в Кримі а відтам вибратись вже дальше у світ на взір тої російської еміґрації, котра по розбиттю ґенер. Вранґля мусіла також іти в світ за очи. Шульґін переконує Ліперовича, що він той плян не піддає з пімсти, але власне длятого, щоби в противнім випадку народ сам не взявся до пімсти, котра дуже легко переходить потім з „Жидів" на „панів". І пише Шульґін, що колиби цей плян (виселення Жидів) здійснився, то впрочім з рештою того, що в Росії сталося під большевиками, можнаби вже якось зжитись. Йому очевидно подобається панованнє малої якоїсь ґрупи над масою народа, як це є у большевиків, лише що він хотівби в душі, щоби на їх місце прийшли цареславні фашисти.

Коли Шульґін вже написав ті свої спомини „Трі століци" то вручив рукопись тим своїм приятелям з „тресту" чи пак „контрабандистам", щоби вони її переглянули, чи там нема чогось такого, що моглоби зкомпромітувати когось з людей живучих в Радянськім Союзі. По якімсь часі дістав він свою рукопись назад, а коли її видруковано то та книжка сталася правдивою сензацією дня.

Але за якийсь час вийшла ось яка штука:

Живе на еміґрації бувший старий російський революціонер В. Л. **Бурцев.** Славний це чоловяга, бож власне мине незадовго 20 літ, коли він сидячи за границею здемаскував славного російського революціонера **Азева** та виказав, що цей був простим аґентом царської поліції.

І тепер Бурцеву щось дуже не подобалась та ціла поїздка Шульґіна до Радянської Союзної Републики а вже найбільше його дивувало, що Шульґіну удалось так щасливо не лише тамтуди заїхати, але ще й вернути звідтам цілим і „непоpower"

Колиж Шульґін близше застановився над ріжними подробицями своєї відважної виправи, то мусів і сам признати, що дуже много пунктів було в ній неясних чи радше таінственних, так, що остаточно згодився він з поглядами Бурцева, а іменно: що він, Шульґін був лиш забавкою в руках большевицьких аґентів. Він це і заявив в однім з чисел виходячої в Парижі „Россіи" в статі, котру назвав „Послесловіем к... „Трьом століцам".

(Конець буде).

ВІД КОМІТЕТУ СИРОТИНЦЯ-ЗАХИСТУ У. Н. СОЮЗА.

До місцевого уряду і членів У. Н. Союза в Америці.

Високоповажані Урядники і Члени:

В жовтни ц. р. Комітет Сиротинця У. Н. Союза заповів, що на домаганнє многих відділів У. Н. Союза Комітет проголосить в Свободі у грудни ц. р. загальний виказ всіх відділів нашої орґанізації, скільки котрий відділ до тепер зложив жертв на Сиротинець-Захист У. Н. Союза. З огляду на просьбу поважного числа відділів, щоби з оголошеннем згаданого виказу здержатися до слідуючого місяця, (січня 1925 р.), позаяк в сім місяци грудни відбуваються річні збори по відділах У. Н. Союза і при сій нагоді урядники відділів сподіються придбати більше жертв на Сиротинець і прислати до комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союза, Комітет Сиротинця-Захисту рішив здержатися з проголошеннем згаданого виказу жертв цего місяця, і в цей спосіб дати змогу кождому відділови доповнити свої жертви на Сиротинець У. Н. Союза за 1927 рік. Проситься уряд відділів У. Н. С. прислати всі зібрані жертви на Сиротинець перед кінцем сего місяця, щоби Комітет міг уволити бажання відділів і як слід приготовити точний виказ до проголошення.

В місяцю падолисті ц. р. Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза отримав жертви, які виказує в слідуючім виказі:

Виказ жертв отриманих Комітетом Сиротинця-Захисту У. Н. Союза в падолисті 1927 року:

Відділ:	Сума:	Відділ:	Сума:
1.	51.02	218.	1.00
14.	25.00	220.	77.22
32.	11.51	225.	22.00
43.	16.00	229.	23.55
47.	15.00	238.	75.30
56.	55.10	247.	1.00
59.	2.30	252.	7.00
63.	7.77	265.	17.00
76.	125.00	267.	4.00
81.	11.00	276.	100.81
82.	27.25	279.	1.00
91.	69.35	280.	38.55
94.	65.00	286.	6.00
98.	86.21	292.	40.59
102.	7.50	296.	62.43
112.	19.50	298.	10.00
120.	5.00	303.	15.00
126.	3.00	316.	19.00
143.	14.37	317.	11.34
145.	50.31	318.	6.25
150.	10.00	320.	18.79
152.	8.00	323.	15.50
161.	4.00	327.	38.37
166.	10.00	332.	2.50
168.	3.00	334.	15.00
172.	32.65	338.	40.00
191.	127.81	340.	9.20
193.	30.00	341.	45.00
212.	12.37	349.	75.05
214.	33.00	355.	13.50
215.	10.00	362.	19.25

Філаделфія, Па., Спільний Комітет 80.00
Йонкерс, Н. Й. Відділи 8 і 12. .... 255.00
Іст Тавнтон, Масс. 3.00

Разом $2,117.22

Замітка: Загальний і поіменний звіт приготовляється до проголошення у Свободі цего місяця.

Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

В. Бузиновський.

НА ДВА БОКИ.

(Історична повість).

Кричевський, полковник реєстрових козаків чигиринського полку пообідав, напхав люльку і став читати листи. Окрім листів до него, на столі лежали ще листи до инших осіб, які перед годиною привіз ґінець від польського гетьмана коронного Конецпольського. Полковник ще не дочитав листа до половини, коли на дворі залаяли собаки. Він встав, приступив до вікна і закляв.

— Чорт надніс того проклятого Чаплінського! Мабуть знова на провіди, щоби таки щось довідатися про Хмельницького. А може вчув, що в мене й до него є письмо від його пана.

Двері відчинилися і в хату увійшов з розмахом польський шляхтич.

— Добре полудне, пане полковнику! Вибачайте, що може не в пору нападаю на вас, але я в службовій справі.

— Як приходить до мене в службовій справі, то, в день чи в ночи, все приходить в пору. Сідайте, пане підстаросто, і вибачайте, що заки вислухаю вас, дочитаю листа, бо й він службовий.

— Прошу, прошу. Моє діло не нагле. Година, або дві, не зробить ріжниці.

Кричевський дочитав листа і поклав на столі.

— То може від сотника Хмельницького? — Чаплінські спитав.

— Той мій сотник не любить писати листів. Чому ви думаєте, що то від него?

— Бо я чув, що він в Чигирині не був уже дві неділи і що в Суботові також його нема. Я хотів знати, де він і коли верне.

— Або він вам потрібний? — полковник спитав, позираючи на підстаросту зкоса.

Він мені потрібний, але так, що булоби ліпше, як би його не було... бодай ще два-три дни. Тепер він мені тут більше непотрібний, як потрібний.

— Такої загадки не збагну.

— Ви, пане полковнику, не знаєте, куди він повіявся і коли верне? Ліпше кажучи, як довго його ще не буде ні тут, ні в Суботові?

— Сотник виїхав у службі. Куди, не ваше діло.

— Не моє? Ясновельможний Конецпольскі... його гетьман, мій староста. Ми оба служимо одному.

— Одному і неодному. Конецпольскі, правда, один, але гетьман що инше, староста знов що инше. Цілком що инше.

— В тім ділі, з яким я прийшов до вас і в якім не лиш я, але й Богдан Хмельницький... не кажу сотник, тільки Богдан Хмельницький, стоїмо під Конецпольским... старостою.

Слово „старостою" Чаплінські вимовив з натиском і додав:

— Між нами обома ріжниця така, що Хмельницький — володар Суботова і поки він володар Суботова, стоїть підо мною.

— Може би ви говорили ясніще і сказали, до чого ті ваші загадки мають довести. Найліпше просто з моста, бо я не маю часу на відгадуваннє загадок ні на пусту балачку.

— Отже скачу просто з моста. Насамперед мені треба знати, чи Хмельницький завтра вже буде дома. Ліпше було би, щоби ще не був. Гадаючи, що ви мені скажете се, я поступив до вас.

— Як Хмельницький виїхав без мого дозволу і відома, то не скажу вам, бо сам не знаю. Як він поїхав, одержавши мій дозвіл, або як я сам вислав його, то також не скажу вам, куди поїхав та коли верне, бо то військове діло, а ви не військовий старшина над сотником, тим менше над полковником.

— Коли не можете сказати, чи не хочете, то я не буду на вас напирати. Приступлю, як кажете, просто з моста до другого пункту. На завтра дасьте мені сотню козаків, бо я маю виконати важний приказ мого старости, вашого ґетьмана.

— Міркую, що такий приказ прийшов би до мене. Як не від королівського комісаря над реєстровими козаками Шемберґа, то від самого гетьмана. Може гетьман передав такий приказ вами? Покажіть!

— Такого приказу не маю. Маю инший, але не на письмі. Маю устний приказ зробити щось таке, до чого мені потрібна сотня козаків.

— Ви се називаєте просто з моста? Скачете і скачете з моста, та все стоїте на тім мості.

— Говорячи просто з моста, скажу вам, що я маю приказ відоймити від Хмельницького забрану ним частину нашого староства. Поки що тільки ґрунта, на яких він осаджує нове село Суботівку.

— Отже заїзд! — Кричевський крикнув. — Шляхоцький заїзд... королівськими козаками?

— Таки так. Се буде звичайний заїзд. Того й я питав вас, коли він верне, бо ліпше було би зорудувати се в його неприсутности.

— Гетьман справді дав вам такий приказ? Хмельницький одинокий між непольськими скаршинами козаків, котрого гетьман навидить. Він тямить сотника ще з під Цецори, де Богдан був зі своїм батьком і де разом з Конецпольским дістався в турецькі лика.

— Цецора і турецькі лика инший рахунок, маєток знов инший. Хмельницький неправно володіє Суботовом і прилежними ґрунтами.

— Він все те дістав по батькови.

— Але протизаконно.

— Не протизаконно, бо його батька посадив на тих ґрунтах за немалі заслуги колишній староста Данилович.

— Данилович, та не король. Данилович мав право роздавати землі староства поти, поки був володарем королівських земель, поки був їх старостою. По його смерти король дав ціле староство, отже й землі, на котрих сидить Хмельницький, гетьманови Конецпольському. Що то не дідизна Хмельницького, а лиш частина староства, гетьман дізнався що лиш за свого послідного побуту в Чигирині. Тоді то він приказав мені заїхати Суботівку, полишаючи Хмельницькому покищо лише суботівський хутір. Даючи мені такий приказ, сказав мені зробити якось так, щоби не було великої авантури. Отже я загадав використати се, що його тепер нема тут.

— Коли маєте такий приказ, то виконайте його, не поступаючи з тим до мене. Не хочу, щоби мій сотник гадав, що то може я, його полковник, підбунтував вас проти нього.

— Колиж бо я не маю ким виконати сей приказ. Щоби я міг подужати його челядь, мусите дати мені своїх козаків.

— Козаків проти їх сотника?

— Дайте з иншої сотні.

— Королівське військо є на те, щоби було обороною річи посполитої. Воно не на те, щоби одному шляхтичеви помагати проти другого.

— Колиж бо один з тих шляхтичів... найстарший отаман королівського війска, другий шляхтич злодій, що вкрав королівську землю. Ще й такий, що в службі у тамтого.

— Я, плоковник реєстрових козаків, знаю тільки гетьмана Конецпольского. Шляхтич Конецпольскі мені байдужий. Якби дочасне володіннє землями староства було те саме, що гетьманованє над королівським війском, то тут в Чигирині не булоби одного з нас обох. Тут бувби тільки один: або полковник, або підстароста; або Кричевський, або Чаплінські. Як підстароста дістав приказ заїхати і відвоювати для староства Суботівку, то нехай зробить се власною, чи старостинською міліцією, своєю власною челяддю. Королівського війска на те не дам!

— Колиж бо я власної міліції не маю, а на мою челядь не можу покладатися.

— Король, даючи комусь староство, дав на те, щоби з доходів передівсім удержати міліцію, котра державлаб в староств лад і змушувала людий держатися приписів закона, виконувати королівські й судові декрети. Коли доходи з таких великих маєтків ідуть на що инше, то в тім не моя вина. Як я від гетьмана дістаю приказ вдарити на Татарина, то не йду до підстарости просити, щоби дав мені підмогу.

— То таки не дасте?! — Чаплінські спитав збентежений, схопившись і беручи зі стола шапку.

— Не дам, бо на се не маю приказу гетьмана, — Кричевський відповів супокійно.

— Казала Феся, що обійдеся! В Чигирині і в околици досить шляхоцької голоти. Зберу їх і ними зроблю заїзд. Бувайте здорові!

Чаплінські вже був на порозі, коли полковник крикнув:

— І я до вас маю діло, пане підстаросто! Не так я, як ясновельможний. Ґінець привіз від него і лишив у мене ріжні письма. Є й до вас.

(Дальше буде).

Ходить як овечка, а дуцкає як баран.

Біда Україні: й відтіля гаряче й відсіля боляче.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩО Я ДУМАЮ ПРО СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ БІЗНЕСМЕНІВ.

Ще 12. жовтня в своїй дописі до „Свободи" попирав я думку основання Товариства українських бизнесменів. Я пропонував, щоби перший відділ основати в Джерзі Сити, Н. Дж. Та Ню Йорк як все так і тепер хитрійший і випередив нас. За те хай йому буде признаннє.

Але попри признаннє хочу висказати ще й иншу свою думку. Що правда то Ню Йорк світовий центр і вже з того приводу належиться йому цілком слушно першенство навіть в такій справі як організація українських бизнесменів. Але не забуваймо на те, що той сам Ню Йорк був всегда і погребником до ріжних наших комітетів до бувшої Народної Торговлі включно. Тому саме через ту лиху славу Ню Йорку треба бути дуже обережним в новій роботі. Тому треба відразу, коли згадується в пресі про ново поставлений уряд Союза Укр. Бизнесменів та податься висоту вписового і вкладок, вияснити ще і справу забезпечення тих вкладок та будучого майна товариства. Цинська історія минувшини каже людям бути на осторозі. Це моє балаканнє не є ніяке краканнє ворони, бо я тільки маю добро самої справи на приміті і хочу, щоби вона розвинулася. Тому треба Союзови Укр. Бизнесменів вияснити ще справу забезпечення майна та подати, чи урядники будуть бондовані. Рівнож треба пояснити справу творення відділів по других містах. Але головно треба подбати про забезпечення майна. Пишу те і нагадуєся мені той циган, що посилав сина по табаку. Заки дав йому три центи на табаку, перше його добре вибив, щоби памятав за гроші. А коли син питав: Тату, таж я ще грошей не загубив — старий циган відповів: А щож мені з того прийде, як згубиш. Тоді вже запізно буде бити. От і я йду за тим старим циганом.

Гнат Гаврилюк
з Джерзі Сити, Н. Дж.

—o—

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

НОРТ ДЕТРОЙТ, МИШ.

З Падолистового Свята на інвалідів.

Чистий дохід з Падолистового Свята, який виносив 10 долярів, вислано через Обєднання на інвалідів у краю.

Андрій Патра.

—o—

ГЕЙЗЛЕТОН, ПА.

Жертви на потерпівших від повені.

Зложили по 2 дол.: Р. Бачинський, В. Кузів, Т. Вонс; по 1 дол.: В. Рефцьо, Ф. Пікула, Й. Перемибіда, Н. Самотюк, М. Кіт, Н. Запорожан, Н. Манзин, Ф. Дюк, І. Козак, П. Бутрин, О. Козак, Д. Менюк, А. Бікапід, К. Сокіл, Л. Харчишин, Р. Пех, М. Хас, Д. Котик, В. Козюк, А. Греськів, М. Романюк, А. Денис, Н. Денис, І. Шміґановський, О. Шабатура, П. Андрущак, Дзюбінський, М. Бартків, П. Угринчук, П. Федорців; по 50 цнт.: М. Горощук, Е. Сопотюк, П. Павчук, М. Кіт, А. Манзин, А. Проскуряк, Ю. Ірха, А. Козак, М. Стельмащук, А. Пікула, В. Кучинська, М. Бачинська, А. Федорців, О Рефцьо, М. Сухорович, М. Козак, Гюз (Американець), Н. Костенко, Н. Дмитрук, І. Сухорович, М. Сухорович, М. Канюк, Н. Зіп, І. Процай; по 25 цнт.: А. Дульковський, Н. Н. — Разом $48.50.

—o—

ФРЕКВИЛ, ПА.

Церковна громада на потерпівших від повені.

Українська гр.-кат. церковна громада при церкві св. Арх. Михаїла, в Фреквіл, Па., відчула те нещастє своїх рідних братів у Старім Краю. На поклик нашого пароха, о. Фекули, зложила вона на потерпівших від повені $29.70. Жертвували: о. І. Фекула $3.; по $1: П. Довгий, І. Тиньо, В. Сидор, Тео. Гришко (мол.), Анд. Пука; Іл. Лазарко, М. Шабовська, Е. Радковська, М. Любинецька; дрібними датками $17.70.

Дальшою збіркою по домах занялися: І. Криба, Ю. Брянка й В. Загібайло. Жертвували: В. Загібайло 5 дол.; по 1 дол.: І. Криба, Ю. Брянка, К. Москалик, Д. Дуцилович, Т. Тренич, Гр. Жук, В. Мих, В. Найдух, С. Мелінчак, Анд. Гриндьо (мол), Анд. Гриндьо (ст.), Іл: Гарбіст, Ант. Васайдес (Литвин), Л. Богард (Жид), Із. Ліпкін (Жид); по пятьдесять центів: К. Митчак, О. Кіцак, М. Юрківський, Гр. Сидор, Б. Свірський (Поляк); також жертвували слідуючі товариства: бр. св. Василія, від. 38. У. Н. Помочі, 5 дол.; бр. св. Петра і Павла від. 242 У. Н. Союза, 5 дол.; Амер.-Укр. Горожанський Клюб 5 дол. — Разом зібрано $67.20 і післано до Обєднання.

Василь Загібайло.

—o—

У різника.

— Дайте мені за пять центів охлапів для нашого пса, але не давайте таких товстих як послідним разом, що тато аж розхорувалися від них.

Василь Бобрів.

ПІСНЯ МИНУЛОГО.

Як ішли ми з України,
Дніпро спав під снігом,
Навантажені в щерть лихом,
Ходимо ще й нині.

Як кидали ми столицю,
Серденько стискалось,
А тепер загартувалось
У холодну крицю.

А як будемо вертати
Ми назад до дому,
Сонцю золотому
Будемо співати.

—

Москаль ликом вязаний та й у ликах ходить та й всіх у ликах водить.

—

Поти ворога мати це будеш, поки його своїм хлібом не нагодуєш.

—

З ворога примиреного, Жида хрещеного, вовка годованого — добра не буде!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 29. падолиста помер член 163 відділу У. Н. Союза, Іван Гарпуль. Покійний приїхав до Злучених Держав у 1905 році, з села Дубровиці, ярославського повіту в Галичині. Покійник працював майже повних 18 років по залізних ливарнях, які виссали його найкращі соки і підорвали його здоровля. Фабричне душливе повітря спричинило недугу і в 1923 р. покійник захорував. Не помогли доктори ані лічниці, до яких покійний удався, щоби себе ратувати. Пролежавши майже чотири і пів року, мусів попращатися з життям в молодім ще віці, бо проживши всього 38 літ. Члени відділу зібралися, щоби віддати покійному Товаришеви останню прислугу, та помогли вдові приготовити похорон. Покійний полишив жінку й пятеро дітей, у віці від пять до 14 літ і стареньку матір у краю. До У. Н. Союза вступив у 1918 році. Не треба було богато йому говорити і пояснювати, щоби вступив до організації. Покійний скоро згодився стати членом відділу й його вибрано першим предсідателем. Він щиро працював, після своїх сил, для розвитку відділу. За це підчас його недуги відділ завсігди давав йому підпомогу, яку тільки міг дати. За тих чотири і пів року У. Н. Союз таксамо помагав йому час від часу, уділюючи запомогу з „Фонду Запомогового" по сто долярів або трохи менше. Помагали йому товариші, кілько могли, а тепер нехай йому земля буде пером!

У короткім часі У. Н. Союз виплатить вдові Гарпуля 1000 долярів, які зможе ужити на виховання малолітних сиріт.

Григорій Фрайт,
член У. Н. Союза від. 163.

ПОЧТОВА СКРИНКА
від Укр. Демократичнюго Клюбу.

В відповіди на листові запити в справі Бенкету У. Д. К., який має відбутись в неділю, 15. січня 1928 р. при 66-68 East 4th St., Manhattan Lyceum Hall, New York, Комітет Бенкету заявляє, що замовлення столів для більших гуртків буде можна полагодити в часі балю від 2.30 до 7.30 вечером, в день висше згаданий. В день Бенкету білетів продаватись не буде. Належитість або зворот білетів повинні бути звернені не пізнійше як до 20-го сего місяця. — Остаємось з поважаннєм, за Виділ У. Д. К. 284-7

Володимир Юрковський.

ЖЕРТВУЙМО ДЕНЬ ПРАЦІ.

Припало мені працювати в саме Падолистове Свято Української Державности. Думаю собі: Коли вже в той день не святкую, а працюю, так хай хоч моя праця піде на боротьбу за українську державність. І тому вислав свій цілоденний заробіток до Обєднання в Филаделфії з призначенням на Західно-Українську Революційну Організацію.

Микола Скрипець
з Ньюарк, Н. Дж.

З китайських казок.

СКУПА ЖІНКА І ФО

Фо*), переодягнений за прошака, йшов вечером через село. Задержався перед відчиненим вікном одної гарної хати і побачив, що в середині чоловік і жінка сиділи при столі і їли смачно. Застукав покірно і сказав:

— Дайте вбогому бездомному кілька зеренець рижу і куток, де приклонивби до спу змучену голову.

Чоловік хотів уже встати, щоби обдарити його чимсь, але жінка, що була дуже скупа, сказала нерадо:

— Той обдертюх занехарить нам хату; кажи йому, хай зараз забирається.

Фо пішов далі. Прийшов до хатчини вбогої вдовиці. Вона працювала від ранку до вечера, пряла, щоби запрацювати на трохи рижу. Тут Фо застукав знову і просив щось трохи зїсти і переночувати його. Вдовиця приняла його щиро, дала йому, що мала найліпшого в хаті, зварила пахучого чаю і сказала:

— Ви певно дуже змучені, відступлю вам моє ліжко, сама могтиму переспатися на землі.

Небаром Фо поклався спати. Жінка при світлі місяця приглянулася каждe мандрівникові і побачила, що він під лахами не має сорочки. З милосердя відчинила шафу, виняла з неї згрібне полотно, відтяла добрий шмат і шила цілу ніч сорочку свому гостеві. Рано дала її бідному старцеві. Йому зявились сльози на очах, що вона така добра.

— Біг заплать тобі за те, що ти мені зробила. Коли відійду від тебе, хай те, що лічнеш, не скінчиться до заходу сонця, — сказав виходячи з її хати.

Коли незнаний мандрівник відійшов, хотіла знову покластити полотно до шафи. Нараз подумала собі: „Як то приємно мати щось власного, що другого можна обділити. За те, що я ужила на сорочку, не буду нині їсти. Ану змірю, скільки полотна лишилося ще в звою". І взялася міряти полотно до рамени. Але звій розвивався безупину все дальше і дальше, а кінця все ще не видно було. Вже був повний стіл полотна, вже й усі шафи, вкінці вся долівка вкрилася полотном. А полотна було все більше й більше. Як зайшло сонце, ціла хата і всі вікна були полотнянки, а навіть на вулицю тягнувся звій. І так із убогої вдови сталася за короткий час богата жінка.

З великої радости побігла до скупої сусідки і розказала про щастя, яке стрінуло її. Ця дуже засмутилася, бо завидувала їм. Свої сусіді і була лиха на себе, що так гостро відігнала бідного чоловіка від своїх дверей. Тому, як лише сусідка відійшла, розповіла все чоловікові й сказала:

— Бігай скоро, може вдасться тобі здогонити того старого обдертюха. Як здогониш його, проси, щоби зайшов до нас. Скажи йому, що я така добра хазяйка, що бруду боюся більше, як усього на світі, та що я також хотіла обдарувати його, але він відійшов, заки я принесла йому страву. Старайся переконати його і верни з ним.

Чоловік зробив, як йому жінка казала. Біг так скоро, як лише ноги несли його і небаром побачив старця. Але Фо добре знав, у чому річ, тому постановив покарати жінку за скупість і брехню. Вислухав чемно, що говорив чоловік і сказав йому:

— Коли вам так на цьому залежить, радо буду вашим гостем.

І зараз вернувся назад.

Цим разом приняли його ласощами, дали йому мягку постіль. На другий день дали йому мережану сорочку з тоненького шовку.

— Надягніть її замісць тої згрібної, — сказала жінка з удаваним милим усміхом.

— Спасибі, — сказав старець — щоби те, що зачнеш робити, не скорше скінчила, як перед заходом сонця.

По тих словах пустився у дальшу дорогу. А жінка хотіла зробити маєток, тому йшла за ним шмат дороги і просила в нього благословенства також для свого чоловіка.

— Добре! — сказав мандрівник — також і те, що він зачне, хай не скінчиться, заки сонце зайде.

Жінка подякувала йому гарненько і побігла мерщій до дому. По дорозі числила вже, скільки то дві пари зможуть наміряти за один день. Нараз почула, що квичить свиня.

— Чоловіче, — сказала — я йду скоро до шафи тай зачинаю міряти, щоби часу не тратити. Дай тимчасом пити свиням; їсти і так не дамо їм, бо не маємо на те часу.

І побігла на стрих, де переховувала шовк. Але вона не була доброю господинею. Так довго не в голові були їй шафи, аж вкрилися павутинням. Та як лише відгорнула павутиння, воно знову зявлялося в її руці. Чим більше вона тягне, тим більше творяться павутиння. Чоловік її тимчасом поїв свині, налив їм води з відра до корита й хотів відійти. Алеж що це!? Ведро все було повне. Він лив і лив воду, аж переливалася через корито, а небаром був залитий цілий хлів. Бідний чоловік вибіг зі стайні, замкнув її, щоби вода відтам не видісталася. Та все надармо: свині потонули в хліві, бо ведро повне лишилося в його руці і з нього лилося безупину, аж вода залила все поле з достигшим збіжем і хату.

Як зайшло сонце, павутиння окутало геть жінку, павутиння обмотало цілу хату ніби плющ мури дому. Чоловік ломив руки і глядів на хату, до половини залиту водою.

Колиб люде не були прийшли з поміччю, булиб обоє згинули. Вдалося їм лише вратувати життя. Довгі літа мали час думати про своє, добре заслужене щастя.

Переклав М. Х.

*) Фо — добрий дух, до якого Китайці моляться. Вірять, що він часто сходить на землю, щоби пізнавати людей.

Борітеся, поборете!
Вам Бог помагає:
За вас сила, за вас воля
І правда святая!

Шевченко: Кавказ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Дерахівщина, від. 275, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, дня 11. грудня, о год. 7-ій вечером в Укр. Домі, 158-160 Mercer St. Проситься членів прибути на час, бо будуть важні справи до полагодження. Буде також вибір уряду на рік 1928. Проситься членів вирівнати свої місячні належитости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Кождий член повинен привести хоч одного нового члена. Не явившийся член підлягає карі після ухвали. — Еван Гумницький, фін. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. Тов. Запор. Січ, від. 155, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11-го грудня, в гали під ч. 782 State St. Обовязком є кождого члена явитися на цей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Не явившийся член на цей мітінґ через лінивство буде покараний після ухвали. На мітінґу буде справозданне уряду і контр. комісії, вибір уряду на 1928 рік, приниманнє нових членів і дітий без вступного. Довгуючих членів взивається вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Іван Ваверчак, предс.; Стефан Куций, кас.; Дмитро Федчишин, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 289, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що надзвичайний і річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, о годині 2-ій пополудни в Товариськім домі, 1258 Herold St., на Норт і удман. Проситься членів і членкинь прибути на означений час, бо є богато справ до полагодження. Будесь вибирати уряд на рік 1928. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Не явившийся член підлягає карі після ухвали з минувшого мітінґу. — Ник. Головка, голова; Петро Данилищин, касієр; Дмитро Коритко, секр.

БОСТОН, МАСС. Дружиня ім. кн. Данила, від. 238, повідомляє всіх членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, 136 Arlington St. Проситься всіх членів приити на сей мітінґ, бо буде вибір уряду на 1928 рік. Хоч раз в рік най будуть усі члени на мітінґу. тХо хоче вступити в члени до У. Н. Союза нехай прийде на мітінґ і впишеться. — Ілія Чопек, предс.; Йосиф Панас, кас.; Петро Музика, секр.

БАВНД БРУК, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 344, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня в годині 3.30 пополудни в гали на North St. Кождий член має явитись на означений час, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір уряду на 192 8рік, справа Сиротинця і други пекучі справи. Довгуючі члени обовязані вирівнати всі свої залеглости. Не явившийся член на сей мітінґ підпадає карі 1 дол., а урядник 2 дол. Члени, котрі не виповнять своїх довгів, будуть суспендовані. — Теодор Присташ, предс.; Павло Лівкович, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Повідомляється всіх членів Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 11. грудня, о год. 2-ій попол., в Укр. Нар. Домі. Кождий член обовязаний прийти на мітінґ, бо будуть важні справи, як справоздання уряду і контр. комісії, вибір уряду на 1928 рік, збираннє на Сиротинець, роздача календарів на 1928 рік, приниманнє членів до Бр. і У. Н. Союза, та инші. Не явившийся член на мітінґ заплатить кару після статута. — Ю. Шевчук, предс.; Я. Лещак, кас.; П. Остапчук, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 317, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в суботу, дня 10. грудня, в годині 8-ій вечером, в церковній гали на Вілбур і Тамкін ул. Обовязком кождого члена є явитись на зборах і вирівнати залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Контр. комісія здасть звіт по чім наступить вибір уряду на слідуючий рік. Будемо приймати нових членів до Тов. і У. Н. С. без вступного. Не члени повинні скористати з сеі нагоди та прийти на мітінґ і вписатись в члени. Не явившийся член буде підлягати карі або суспензі. — Мих. Данькін, секр.

ДЖЕМЕЙКА, Н. Й. Бр. св. Юрія, від. 160, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори є змінені і замісць в маю відбудуться 10. грудня, в гали під ч. 66 Чорч ул. Повинністю є кождого члена явитись на зборах, бо тогож дня відбудесь вибір уряду на слідуючий рік. Нехайже кождий памятає, що за не присутність буде підлягати карі після ухвали. — М. Костишин, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. Тов. ім. Ів. Франка, від. 306, повідомляє, що річний мітінґ відбудесь о 6-ій годині вечер, в суботу, дня 10-го грудня, в домі тов. Ф. Фединяка, 707 Carnegie St., cor. Henry. Усі члени мають явитись і вирівнати свої належитости. Відбудеться вибір уряду на слідуючий рік. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — І. Масмій, предс.; Ф. Фединяк, кас.; М. Антонів, секр.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 192, дає до відома своїм місцевим і позамісцевим членам, що річний мітінґ відбудеться дня 11-го грудня в гали Горож. Клюбу, в год. 2-ій пополудни під ч. 222 King St. Проситься всіх членів явитись на той мітінґ на означений час і виповнити свої залеглости. По полагодженню усіх справ приступиться до вибору уряду на 1928 рік. Неявившийся члена на сей мітінґ підлягає карі 1 дол., а урядник 2 дол. — Матвій Політило, пр.; Олекса Ангел, кас.; Никола Німий, секр. М. Сторожинський і Яким Політило, контр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Єдність, від. 163, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 11-го грудня, о год. 1-ій пополудни в Клюбі Тов. Укр. Амер. Горожан, 847 Н. Френклін вул. До полагодження є важні справи, як вибір уряду на 192 8рік, вирівнання залеглостий, щоб довгів не перетягати на слідуючий рік. Кождий член повинен взяти свій календар, щоб секретар не мусів з ними носитися. Тому обовязком є кождого члена бути на зборах. Проситься також привести своїх знакомих, а ми їх радо впишемо в члени без вступної оплати. — Григ. Фрайт, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. Тов. Згода, від. 294, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в суботу, дня 10. грудня, о годині 7-ій вечер, в гали церковній на Гренд ул. Обовязком є кождого члена явитись на сей мітінґ. Контр. комісія здасть справоздание по чім наступить вибір уряду на рік 1928. Будесь роздовати календарі, за котрі кождий член має заплатити 30 ц. Членів, котрі ще не зложили жертви на Сиротинець, проситься зложити на сім мітінґу. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Хто хоче вступити в члени нехай прийде на мітінґ, а буде принятий без вступного. Користайте з нагоди, щоб колись не було за пізно. Не явившийся член заплатить кари 0 5ц., а урядник 1 дол. — А. Нагребецький, голова; Н. Моссора, секр.

БРОНКС, Н. Й. Тов. Згода, від. 210, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться в суботу дня 10-го грудня, в годині 8-ій вечер, під ч. 919 River Ave., Вестчестер, Н. Й. Не явившийся на згаданих зборах член підпадає карі після статута. Будемо приимати нових членів без вступного. — Гнат Романюк, предс.; Йосиф Сидор, секр.

..НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. ім. М. Грушевського, від. 219, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться дня 10-го грудня, о год. 8-ій вечером під ч. 179 Корт ул. Проситься усіх членів прийти на сі збори, бо буде справозданне зо рік 1927 і вибір уряду на рік 1928. Неявившийся член буде підлягав карі 1 дол., а урядник 2 дол. — В. Коритко, предс.; С. Шіпка, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. Уряд Тов. Запорожська Січ, від. 325, отсим повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в суботу, дня 10-го грудня, о год. 7.30 вечером, в Укр. Нар. Домі, 101 Grand St. Усі члени обовязані явитись на цей мітінґ, бо котрі не являться без важної причини заплатять 1 дол. кари. На мітінґу будуть роздані календарі. — Стефан Заблоцький, пр.; Михаїл Поврозник, кас.; Іван Гринчук, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о 2-ій год. попол., в неділю, дня 11. грудня, в гали парохіяльній, 47 Говп евні, Пасейк. Буде справозданне уряду і контр комісії, вибір урядників на 1928 рік та другі важні справи. Будуть роздані календарі на 1928 рік. Не явившийся член підлягає карі після статута. — М. Пилюк, предс.; Ф. Яськів, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Згода, від. 62, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться дня 11. грудня, в 3-ій год. пополудни. Проситься членів явитись, бо є дуже важні справи до полагодження. Уряд на рік 1928 є слідуючий: Антін Пашук, предс.; Кропивницький, заст.; Юрій Бліхар, секр.; Іван Белюх, заст.; Кокодинський, кас.; Теодор Яців, заст.; Волчанський Василь ..алиняк, Филип Холявський і Олекса Турінець, контрол.; Прокіп Сахар і Михайло Юрків, надз. хорих; Григ. Холявський, дверник. — А. Пашук, предс.; Юрій Бліхарський, секр.

ВІЛМІНҐТОН, ДЕЛ. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 247, подає до відома всім членам, що місячний мітінґ відбудеться у четвер, дня 15. грудня, в шкільнім домі, в 7-ій год. вечером. Проситься всіх членів прибути на мітінґ, бо є деякі справи до полагодження. Маєсь назначити день, коли має відбутись річний мітінґ. — Петро Сас, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє, що місячний мітінґ відбудеться о 1-ій год. пополудни, в неділю, дня 11. грудня, в гали церковній при Оклей і Райс ул. Проситься всіх членів явитись на сей мітінґ. — М. Барабаш, предс.; Григ. Чикало, секретар.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Бр. св. Петра і Павла, від. 39, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о год. 1.30 попол., в неділю, дня 11. грудня, в гали церковній, 102 S. Wilbur Ave. Буде справозданнє касове, вибір уряду на рік 1928, приниманнє нових членів без вступного і другі справи. Не явившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — Филип Кудлик, предс.; Ів. Фецич, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Запор. Січ, від. 367, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о год. 2-ій попол., в неділю, дня 11. грудня, в гали парохіяльній, 303 Hudson Ave., Обовязком є кождого члена явитись на сей мітінґ, бо буде вибір уряду на рік 1928 і другі важні справи до полагодження. Не явившийся член заплатить кари 25 ц., — В. Пукіш, предс.; Антонів, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Сестр. Пр. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членкиць, що мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, в год. 2-ій попол., в гали церковній, 303 Гудсон Еве. Проситься членкинь прийти на час, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір нового уряду на рік 1928. Не явившася членкиня заплатить кари 50 ц., а урядничка 1 дол. Довгуючих напоминається, щоб вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Членкиці, котрі ще не дали жертви на Сиротинець, повинні се зробити на сім мітінґу. — П. Росоловська, предс.; К. Олексин, секр.

ФРАКВІЛ, ПА. Бр. св. Петра і Павла, від. 242, повідомляє усіх своїх членів, що річний мітінґ відбудеться дня 11. грудня, о год. 1-ій попол., в церковній гали. Проситься усіх членів прийти на мітінґ, бо буде вибір уряду на рік 1928 і другі важні справи. — Андрій Коропчак, секр.

КОҐУС, Н. Й. Бр. св. Петра і Павла, від. 57, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться дня 11. грудня, в церковній гали, о год. 2-ій пополудни. Будуть дуже важні справи до полагодження. Кождий член має вирівнати свої вкладки. Не явившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — К. Сенчук, предс.; І. Барна, кас.; І. Коба, секр.

МАНВЕЛ ПАРК, Н. ДЖ. Бр. св. Михаїла, від. 328, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в суботу, дня 10. грудня, точно о 7-мій год. вечером в хаті Конст. Бобича. Проситься членів явитись на зборах, бо буде вибір уряду на 1928 рік. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Іван Скорний, пр.; Стефан Василишин, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. Уряд Бр. Сош. св. Духа, від. 237, подає до відома своїм членам, що річні збори відбудуться 11. грудня, в льокали шкільнім, 2613 W. 3rd St., точно о год. 1-ій попол. Порядок зборів слідуючий: вибір нового уряду на 1928 рік, звіт контр. комісії. В кого знаходиться ще книжочка, проситься принести, бо інакше справа не може бути закінчена. Довгуючі мають вирівнати свої залеглости. Буде також порушена справа будови своєї хати. Не явившийся на мітінґ член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — Петро Михайлиця, секр.

БОФАЛО, Н. Й. Бр. св. О. Николая, від. 127, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, а не 18-го грудня, як звичайно, через занятте ґалі на концерт. Проситься усіх членів прибути на мітінґ, де переведеться вибір уряду на 1928 рік. Членів довгуючих проситься вирівнати свої вкладки. — Павло Володка, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться о 3-ій год. попол. в неділю, дня 11. грудня, в гали Укр. Громади на 23-ій, під ч. 2301. Проситься членів вирівнати свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. Всі члени мають бути присутні, бо будесь вибирати новий уряд. — Іван Слободян, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. Запорожська Січ, від. 371, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в суботу, дня 10-го грудня, о год. 8-ій вечером, в гали церковній, 49-51 Beacon St. Проситься прибути на час бо є важні справи до полагодження. Уряд і контрольна комісія здадуть справозданне по чім наступить вибір уряду. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Кождий член отримає календар за доплатою 30 ц. Неявившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Ів. Тарновський, предс.; Олекса Шумський, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Любов, від. 45, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, дня 11. грудня, точно о год. 2-ій попол. Проситься всіх членів прибути на сі збори. Буде вибір відділових урядників, буде справозданнє річне і много нових справ до полагодження. Проситься членів, котрі забрали пушки до збірки на Сиротинець-Захист, щоб їх принесли з собою разом з лістами. Рівнож просимо тих членів, котрі ще не зложили своєї жертви на Сиротинець-Захист, щоб при сій нагоді зложили. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглі вкладки, щоб не перетягати на слідуючий рік. — Мих. Дубас, предс.; Дм. Веселик, скарб.; Н. Ю. Сеник, писар.

НЮАРК, Н. ДЖ. Бр. св. Петра і Павла, від. 27, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, о год. 3-ій попол., під ч. 93 Van Buren St. Кождий член має явитись на мітінґ, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости. Будуть роздані календарі на слідуючий рік. Буде вибір уряду, на 1928 рік. Контр. комісія здасть справозданне. Неявившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — В. Заяць, секр.; Й. Лешків, предс.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. кн. Данила, від. 356, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться о 2-ій год. попол., в неділю, дня 11. грудня, в гали Укр. Громади, 3322 North Lawrence St. Є богато важних справ, котрі мається полагодити. Не явившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — М. Долинний, предс.; В. Сокольський, секр.

БРОНКС, Н. Й. Укр. Тов. Любов, від. 298, повідомляє усіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, дня 11-го грудня, о год. 2-ій пополудни, в гали Boulevard Palace, 1130 Southern Blvd., Bronx, N. Y. Проситься усіх членів і членкинь обовязково прийтти на ці збори точно на час. Буде вибір нового уряду на слідуючий рік, роздаванне календарів. Пригадується, що приймаємо членів без оплати вступної до Тов. і У. Н. С., тому приведіть своїх знакомих, які з початком року зможуть бути членами. — А. Одайський, секр.

ҐРІНПОЙНТ, БРУКЛИН, Н. Й. Укр. Тов. Дністер, від. 310, повідомляє своїх місцевих і поамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, дня 11. грудня, о год. 4.30 попол., в словенській гали 726 Leonard St. На сей мітінґ кождий член обовязково має явитись під загрозою 1 дол. кари, а урядник 2 дол. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости. На мітінґу будеться принимати нових членів без вступного. По полагодженню важних справ відбудеться вибір уряду на 1928 рік. — Мих. Федак, пр.; Іван Стороняк, секр.

ПОДЯКА

Я низше підписаний складаю сердечну подяку Головним Урядникам У. Н. С. за уділення мені запомоги з „Запомогового Фонду" у сумі 50 долярів. Ся запомога дуже мені придалася, бо я був побитий у майнах і довший час не робив. Наш У. Н. С. подбав за мене й поміг мені як рідний батько. Тому взиваю усіх американських Українців, щоби ставали громадно членами У. Н. С., бо ся організація відноситься до своїх дітей, як рідна мати. Також дякую урядникам 85 відділу у Гейзлетон, Па., що вистаралися мені о запомогу й відвідували мене. — Прокіп Борецький, Фрелат, Па., від. 85. Гейзлетон, Па.

ВІДЗИВ.

До відома односельчанам села Теплиць, ярославського повіту!

Дорогі Земляки! Комітет, котрий оснувавсь у Филаделфії, і збирав датки на будову Народного Дому в селі Теплицях, розвязано. На його місце покликано до життя сталу організацію, під назвою „Українська Громада Тепличан". Метою нової Громади є докінчити почате бувшим комітетом діло, відносно рідного села, і вести тут на еміграції культурно-освітну роботу серед односельчан. Через те, що зайшли дуже важні рішення відносно всіх односельчан, тому проситься всіх Українців, що походять із сіл: Теплиць, Вочасти, Нагірні, Белі і Шегди, щоби сейчас порозумілися листовно із секретарем нашої громади для спільної праці. Уряд Громади творять: Н. Волос голова, Ник. Наконечний скарбник і П. Мельник секр., 823 Н. Френклин Стр., Филаделфія, Па. На днях прийшли до нас дуже важні й цікаві вісти із нашого села. З огляду одначе на це, що тепер ведеться у всіх часописях кампанія в справі потерпівших від повені, і щоби не забирати дорогого місця у часописі справою одного села, кожний Тепличанин одержить всі точні відомости і інформації листовно.

Пишіть на повисшу адресу секретаря.

С. Гвіздь, голова був. ком.

Господиня (до служниці): Ганю, що треба буде до нинішнього обіду?

Служниця: Нового сервісу.

Господиня: А то чому?!

Служниця: Бо як я мила посудину, впав мені шафлик і все начиння побилося!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".